

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב (עצור/אסיר בפיקוח)

לפני כבוד ס. הנשיאה, השופט אשר קולה - אב"ד
כבוד השופט דני צרפתי
כבוד השופטת תמר נסים שי

תמצית הכרעת דין (שהוקראה באולם)

תפ"ח 502/07 מ.י. נ' רומן זדורוב בהרכב השופטים: א. קולה, ד. צרפתי ת. נסים-שי

תמצית חוו"ד - כב' השופט א. קולה

בפתח הכרעת הדין וכמצוות המחוקק בסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, אנו מודיעים, כי החלטנו בדעת רוב של השופטים א. קולה וד. צרפתי וכנגד דעתה החולקת של השופטת ת. נסים-שי, על זיכויו של הנאשם מכל האישומים אשר יוחסו לו בכתב האישום.

טרם שניגש להכרעת הדין ועל דעת חבריי אבקש לפתוח בבקשה, בתקווה ובציפייה. תיק זה עוסק באירוע טרגי אשר הלב מסרב לקבלו, וטוב שכך. ילדה תמימה כבת 13 מצאה את מותה ברצח אכזרי במקום שהיה אמור להיות מבצרה. לדאבון הלב, בית הספר בו רכשה כלים לחיים, הפך לזירת רצח בו קופדו חייה של תאיר ראדה ז"ל. ליבנו ותנחומנו למשפחתה.

הנאשם אשר נותן את הדין, נעצר בדצמבר 2006. אנו במרץ 2023 ולאחר גלגולים רבים, אנו ניגשים כיום להקראת הכרעת הדין במשפט זדורוב. ככל שחלפו הימים, העניין הציבורי בפרשה הלך והתעצם. אנשים שאין להם זיקה כלשהי לתיק או הכרה מינימלית עם הראיות ולעיתים בכלל עם עולם המשפט, חיוו דעתם בצורה נחרצת על התוצאה הרצויה והראויה, אנו תקוה, כי עתה עם מתן הכרעת הדין יירגעו במעט הרוחות.

בבואו להכריע, בית המשפט אטם אוזניו למתרחש מחוץ לדי' אמותיו והתאמץ לבודד עצמו מן הסערות החיצוניות. בבית משפט זה, כבכל בית משפט במדינת ישראל, "רק הראיות מדברות". בתיק זה נשמעו כ-100 עדים, קרוב ל-6000 עמודי פרוטוקול נכתבו וכ-60 ימי דיונים, קויימו. היקף העבודה על תיק זה היה חסר תקדים. כל עדות, כל ראיה וכל טענה נבחנו בפלס ובמתינות כפי שראוי לנהוג בכל תיק שחורף גורלות, ובפרט בתיק כה מורכב שבו הצגה מחודשת של הראיות והעדויות לאחר שנים רבות ולאחר שכבר נדונו ונשמעו, תוך ניהול ההליך מתחילתו – היא משימה מורכבת במיוחד ואולי אף חסרת תקדים. בית המשפט מודה לב"כ הצדדים על מילוי חובתם לבירור האמת.

הרמב"ם בפרק י"ג הלכה א-ד בהלכות סנהדרין – בדונו במשפט חוזר קובע כך :

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב (עצור/אסיר בפיקוח)

"...אמר יש לי ללמד על עצמי זכות, אם יש ממש בדבריו מחזירין אותו אפילו כמה פעמים. לפיכך מוסרין לו שני תלמידי חכמים ששומעין דבריו בדרך, אם יש ממש בדבריו מחזירין אותו, ואם לאו - אין מחזירין אותו".

ובפרק י"ח הלכה ו' שם כתב כך-

"...הסנהדרין לא ממיתין ולא מלקין המודה בעבירה שמא נטרפה דעתו בדבר הזה, שמא מן העמלין מרי הנפש הוא המחכים למות, שתוקעין החרבות בבטנם ומשליכין עצמן מעל הגגות. כך זה יבא ויאמר דבר שלא עשה כדי שיהרג...".

במתח שבין הודאת הנאשם, לזכות, שאולי נמצאה לו, תעסוק הכרעת דין זו.

כתב האישום

ביום 6.12.06 בשעות הערב נמצאה גופתה של תאיר ראדה ז"ל (להלן: "המנוחה" או "תאיר ז"ל"), בתא השני של שירותי הבנות שבקומה השנייה במבנה בית הספר "נופי גולן" שבקצרין בו למדה המנוחה (להלן: "בית הספר").

נגד הנאשם, נתין אוקראיני, אשר ביצע עבודות שיפוץ בבית הספר במועד הרלוונטי, הוגש, ביום 18.1.07, כתב אישום לבית משפט זה, שבו הואשם ברצח המנוחה ובשיבוש מהלכי משפט. ביום 14.9.10, לאחר שמיעת ראיות, הכריע מותב קודם של בית משפט זה, פה אחד, כי הנאשם אשם בביצוע מעשה הרצח ובשיבוש מהלכי משפט וגזר את דינו, כמתחייב, לעונש של מאסר עולם.

ערעור שהוגש על הכרעת הדין, לאחר השלמתה, נדחה בדעת רוב.

חוות דעת שהוגשו במסגרת הבקשה לקיום משפט חוזר ואשר עסקו בהיתכנות לנזילת דם על עקבת נעל זרה, שנמצאה על מכסה האסלה בתא השירותים בו נרצחה המנוחה, גם שעות ארוכות לאחר הרצח, הביאו לכך, שבית המשפט העליון נעתר לבקשת הנאשם והורה על קיום משפט חוזר בעניינו.

וכך קבע כב' השופט מלצר:

"המסקנה המתקבלת מכל האמור לעיל היא כי די בסוגיית זליגת הדם על גבי העקבה שעל מכסה האסלה (לצד הימצאות כתם דמה של המנוחה בתא השירותים השלישי), כדי להורות על קיום משפט חוזר בעניינו של המבקש. לגישתי, על בית המשפט המברר לצלול לעומק הסוגיה הנוגעת לזליגת הדם על גבי העקבה שעל מכסה האסלה, וכן לגבי הימצאות דם המנוחה בתא השלישי, לקיים בפניו חקירות של המומחים, אשר חוות הדעת שלהם הוגשו בהקשרים אלה במסגרת ההליך של בקשה למשפט חוזר, ולעמוד על טענות הצדדים בעניין עקבות הנעליים הזרות וראיית הדנ"א המיטוכונדריאלי, ונפקויותיהם האפשריות של כל אלה על הרשעה, או

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב (עצור/אסיר בפיקוח)

זיכוי. בגדר השלכותיהם של נושאים אלה יוכל בית המשפט המחוזי לבדוק מחדש גם את התוודותו והודאותו של המבקש"

ועוד נקבע שם :

"כי על אף מסכת הראיות המפורטת שעמדה לחובת המבקש, כפי שתוארה לעיל – עדיין אסור להתעלם בשלב זה מהמשמעות המזכה הנובעת מראיות ממשיות אלו, העומדות אל מול הראיות המבססות את ההרשעה, ואשר ייתכן כי הן מנוגדות להסבר שהעניקו להן בתי המשפט עד כה..."

בחלק הראשון של חוות דעתי התייחסתי לנושאים שאליהם הפנה אותנו כב' השופט מלצר, תוך שלא התעלמתי כמובן גם מיתר הראיות שבתיק, וכדברי השופט ברק (כתוארו אז) בעניין קוזלי, קיימתי דיאלוג ביני לבין כל חומר הראיות שבתיק.

דיאלוג זה שהתקיים בין כלל הראיות בתיק לבין מצפוני כבן אדם וכשופט, חייב אותי להגיע למסקנה שאשמתו של הנאשם, לא הוכחה, ובוודאי שלא ברמת ההוכחה הדרושה בהליך פלילי.

עסקתי במתח שבין הזכות שנמצאה לנאשם לבין הודאתו ולעניין זה הכרעתי החד משמעית הינה כי הזכות שנמצאת לו וכפי שפורט באריכות בהכרעת הדין גוברת על הודאתו עד כדי החשש המשמעותי שמא מדובר בהודאת שווא.

הוא הדין גם באשר לפער שבין חטיבת ההודאה לבין חטיבת הזירה כשגם לעניין זה, מעדיף אני ללא היסוס את חטיבת הזירה והראיות החיצוניות, המטה אף היא את הכף לעבר זיכוי של הנאשם.

אעיר ואדגיש, הסוגיות החדשות שהיוו את ליבת ההחלטה בדבר קיומו של המשפט החוזר, הן שהיטו את הכף ובאופן משמעותי לבחינה מחדש של כל הראיות האחרות, ובהצטברותן המסקנה הינה, כי הנאשם זכאי.

א. "סימנים" שעל מכסה האסלה, מיכל ההדחה והקיר המפריד בין תא 2 לתא 3 הינם טביעות נעל, או למצער נחזים להיות כאלו בסבירות גבוהה (וביחס לעקבה שעל גבי מושב האסלה, בסבירות גבוהה מאד!).

ב. שלוש הטביעות הנ"ל הוטבעו על ידי אותה נעל, וגם זאת בסבירות גבוהה.

ג. גם "סימנים" 4-6 וכן 12 בחוות דעתו של אביעד הינם טביעות נעל הזוהות לשלוש הטביעות האחרות. (4-6 בסבירות גבוהה ו-12 בסבירות פחותה) (לגבי הטביעות האחרות 7-11, למצער, לא נשללה התאמתן לאחרות).

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב (עצור/אסיר בפיקוח)

- ד. איש מהמחלצים/אנשי מד"א/זק"א/שוטרים לא הטביע עקבות אלו.
- ה. סימני שלוש העקבות מצביעים ברורות על מסלול יציאה מתא 2 לתא 3.
- ו. נמצאו סימני דם ואף טביעות נעל מוכתמות בדם בתא מספר 3.
- ז. נמצא דם של המנוחה על מתקן נייר הטואלט בתא מספר 3.
- ח. אין היתכנות לזליגת דם כעבור 5 שעות מרצח המנוחה, מגופתה, מבגדיה או משערותיה על העקבה שעל גבי מכסה האסלה, וגם אם יש בדוחק היתכנות שדם זלג מקפל עלום כלשהו במעיל, הרי שבהכרח מדובר בדם שזלג על עקבה שקדמה לו, ועקבה שכזו לא יכולה הייתה להיות מוטבעת בפרק הזמן שמאז גילוי הגופה ועד לכניסת אנשי מד"א.

בחינת כלל הראיות הובילה אותי למסקנות הבאות:

ניתחתי בהרחבה, את חוות דעתו של רפ"ק ירון שור והגעתי לכלל מסקנה, שאין בה כדי להוות ראיה לאשמו של הנאשם. אציין לעניין זה, במאמר מוסגר, כי גם בהליכים הקודמים וסופו של דבר הרשעת הנאשם לא התבססה על חוות דעתו של רפ"ק ירון שור.

המאשימה ביקשה להוכיח שיש היתכנות להודאת הנאשם, שהודאתו אינה סותרת את הממצאים בזירה. קבעתי, שלעניין זה כשלה המאשימה ולא הוכח מעל לכל ספק סביר (ולטעמי כמעט ההיפך הוא הנכון) שממצאי הזירה בכללותה תואמים להודאתו של הנאשם.

לעניין זה קבעתי, כי אין התאמה בין ממצאי הזירה השונים וממצאי הנתחה לבין הודאות הנאשם, לא זו שבפני המדובר ולא זו שנעשתה במסגרת השחזור. יתר על כן, אין גם כל התאמה בין הודאת הנאשם בפני המדובר, לבין מה שהודגם על ידו במהלך השחזור. לא זו בלבד שאין התאמה, אלא שיש בהודאה הן "דבר מה סותר" ויותר מדבר מה אחד והן "דבר מה חסר" וגם כאן יותר מדבר מה אחד והכל כפי שפורט בהכרעת הדין ובתמצית יפורט להלן.

איני בוחן כליות ולב ואיני יכול להבין צפונות ליבו של הנאשם. עם זאת בדקתי כמצוות הפסיקה את הבדיקה המשולשת לאמור, מי אמר? מה אמר? וכמובן גם את עניין ה"דבר מה".

שאלת המפתח בתיק זה, כך להבנתי, היא השאלה הראשונה אותה הציבה לפנינו הפסיקה בבואנו לדון בהודאות חוץ, שאלת ה"מי אמר", מי הוא הנאשם שלפנינו. על דרך כלל שאלה זו מכוונת עצמה לשאלה, האם הנאשם הוא מי שמסיבות שונות "קל" הוא להודאות שווא.

טרם שאדרש לשאלה ספציפית זו, שכבר אומר שהתשובה עליה אינה קלה, אבקש להידרש לשתי שאלות קודמות החשובות, כך לעניות דעתי, להבנת אישיותו של הנאשם.

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב (עצור/אסיר בפיקוח)

המאשימה טענה הן בהליכים לפנינו והן בהליכים קודמים, ולמעשה זה היה הנרטיב שמאחורי האשמתו ברצח [שכן וכידוע מניע לא נמצא, ואין צורך בכזה לצורך הרשעה, אולם העדרו של מניע הטריד מאד את כל הערכאות שדנו בנושא וגם המאשימה בסיכומיה הקדישה פרק נרחב לשאלת המניע (פרק יז)], שמדובר מצד אחד, ברצח מתוחכם, "מניפולטור", "שחקן שחמט על", "פדופיל", "סדיסט", צופה ב"סרטי סנאף" (להלן יבוא ההסבר) בוחן ולומד שיטות לתקיפה באמצעות סכין ועוד (ראה דרך משל דברי ב"כ המאשימה פעמים רבות במסגרת חקירתו הנגדית של הנאשם - עמ' 3008, 3013, 3022, 3143, 3201, 3219; ראה מסמך ההסכמות במ/1 והנספחים לו- אשר הוגש חלף עדותו הראשית של צחי סגל (עמ' 2158, ש' 25-26); עדות סגל עמ' 2158-2178; ראה דברי יורם וסשה עמ' 195-196, עמ' 484).

מן הצד השני תיארו אותו כמי שהינו "מצבר נטען" "סוללה נטענת", "פקעת של עצבים", אדם שבקלות מאבד את העשתונות ומכה וחובל ועוד.

לאחר שתם שלב שמיעת הראיות במשפט, לאחר שצפיתי בנאשם מאות שעות בבית המשפט, הן במהלך עדותו שלו והן במהלך כלל העדויות בתיק. לאחר שצפיתי עשרות שעות, אם לא מאות שעות בכלל חקירותיו המוקלטות של הנאשם ובעיקר בכל השיחות הרבות בין כותלי תא מעצרו, שבינו לבין המדובבים, השוטרים והסוהרים. לאחר שנתתי דעתי להחלטותיו של חברי כב' השופט ט. ערפאת וכב' השופט העליון א. שטיין (לעניין שינוי תנאי המעצר) ולאחר שקראתי את חוות דעתם ושמעתי בקשב רב את עדותם של צחי סגל ומומחה המחשבים מטעם ההגנה י. זילברשטיין, דומני שאני יכול לקבוע בלב שלם כי "לא מינייה ולא מקצתיה".

לא מדובר ב"סדיסט", לא מדובר ב"פדופיל", לא מדובר ב"שחקן שחמט על" וגם לא ב"מניפולטור מתוחכם", לא מדובר במי שתכנן מראש לרצוח ילדה ולא מדובר במי שנתון להתקפות זעם בלתי נשלטות.

בחוות דעתי נימקתי באריכות מסקנתי זו שבתמצית כך היא :

ולעניין זה, טובות תמונות מאלף מילים. צפיתי כאמור בחקירות, צפיתי בשיחותיו של הנאשם עם המדובבים, זהו "מניפולטור"? זהו "שחקן שחמט על"? ובהשוואה לתחום השחמט, כלום "שחקן שחמט על" מפסיד את המלכה במהלך הראשון? ואת הצריח בשלב השני? וכך על זו הדרך.

מכאן לנמשל, במפגש הראשון (כמעט) של הנאשם עם חוקרי המשטרה (כך לעדותו של יורם לפחות) מודיע הנאשם "זרקתי את המכנסיים". כלום נאשם שהינו רוצח מתוחכם יצהיר, שאכן זרק את המכנסיים, יודה בכך בשאלה הראשונה שהוא נשאל?

שאלה זו הייתה בחלוף 5 ימים מהרצח! יכול היה נאשם מתוחכם, "מניפולטור" "שחקן שחמט על", לחשב מספר צעדים קדימה, ולהבין כי יישאל היכן בגדי העבודה שלבש. גם אם נניח שרוצח מתוחכם היה זורק אותם, אזי למה לו להסגיר פרט מפליל זה? הרי צריך היה להרחיק עצמו ולהגיד הנה המכנסיים. קל וחומר, שתשובה זו הייתה טובה יותר, לו אכן כטענת המאשימה (ועל

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב (עצור/אסיר בפיקוח)

כך (להלן) לבש הנאשם מכנסי ג'ינס, וכאלו הרי יש לו כמה זוגות, ומה פשוט יותר מלומר "הנה במכנסיים האלו עבדתי". כזכור, הנאשם "מתוחכם" "קר רוח", כיצד זה הוא נופל בפה, כבר בשאלה הראשונה, כיצד זה וכאמור לעיל, במהלך הפתיחה כבר מפסיד הוא את המלכה? ובהמשך, שוב מספר הנאשם "המניפולטור" "שחקן השחמט", פרטים שרוצח אמיתי ומתוחכם של ממש, לא היה מספר, כמו טיפות הדם שראה בשירותי הבנים, במהלך זה שחקן השחמט המהולל מפסיד צריח, ולמה לו כלל להסגיר פרט זה, וכבר בחקירות, הרי לכאורה מדובר בפרט מפליל? בשלב זה, הנאשם אינו "בשלי" להודאה (לטענת המאשימה כמובן) ומדוע להסגיר פרט שכזה? מה האינטרס שיש לו לנאשם "מתוחכם", "שחקן שחמט על", "חד", "עירני", לנדב פרט זה כך סתם?

פירטתי בחוות דעתי, כי מעדיף אני את עדותו של מומחה המחשבים מטעם הנאשם, מר יואב זילברשטיין ובהתאם לחוות-דעתו, הנאשם לא גלש לאתרי פדופיליה, ולא צפה בסרטי סנאף.

לסיכום נושא זה לא נותר אלא לקבוע, שצירוף מקרים נדיר (וגם קצת רשלנות משטרתית) גרם לקביעות ביחס לאופיו הפלילי והמוסרי של הנאשם, דבר שכאמור לא נמצאו לו כל תימוכין, בוודאי שלא ברמה הדרושה במשפט פלילי.

נותר אפוא לדון בשאלת "הסוללה" "המצבר" "העצבים" "תלישת הגג" ועוד.

בעניין זה אין לבוא בטענה למאשימה, שהרי היא השתמשה בביטויים בהם השתמש הנאשם עצמו בשיחותיו עם המדובב.

הסבר לכך ניתן על ידי בחוות דעתי, ותקצירו יובא להלן. האם על השאלה מי הוא רומן זדורוב נענה על פי סיפוריו ואמירותיו, או שמא על פי מבחן כולל של מה שראו עינינו, והעובדות שנגלו לפנינו?

במתח שבין "מעשיו מוכיחים עליו" לבין "סיפוריו מוכיחים עליו", מעדיף אני את מעשיו כפי שפורט בהכרעת הדין.

סיכום לעניין זה הוא, כי התרשמותי מהנאשם הינה דווקא של אדם מנומס, שקט, צייתן ואפילו כנוע, אדם שרוצה לרצות את הסביבה ועל כך ובהרחבה בחוות דעתי.

זאת ועוד, הסברה שדווקא ביום האחרון לעבודתו, שעתיים ממש לפני סיום עבודתו דווקא אז התפרצו אצל הנאשם כל יצריו האפלים, מבלי שקדמה לכך ולו בעיה אחת, התפרצות אחת כלשהי בין כתלי בית הספר, אינה סבירה בעיני ואינה מתיישבת עם השכל הישר ועם ניסיון החיים. זאת ועוד, גרסה ולפיה תאיר ז"ל, היא זו שפתחה בקללות כלפי הרוסים בכלל וכלפי הנאשם ומשפחתו בפרט אף היא אינה סבירה ולא שמענו עדות אחת המעידה על התרחשות שכזאת בעברה של תאיר ז"ל, כשם שגם לא שמענו עדות אחת ולפיה המנוחה עישנה סיגריות או ביקשה סיגריות. ההיפך הוא הנכון, חברותיה העידו שהיא סלדה לחלוטין מריח של סיגריות.

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב (עצור/אסיר בפיקוח)

לעניין הד.נ.א המיטוכונדריאלי ועניינם של אולה קרבצ'נקו ואדיר חבני (חלק זה בהכרעת הדין נתון תחת חיסיון). אחזור רק על קביעתי ולפיה "בשתי העדויות נפלו פגמים של ממש, סתירות ותהיות שנתרו ללא הסבר של ממש. לפיכך אסתמך, ככל שניתן, רק על ממצאים אובייקטיביים שהוצגו לפנינו, אם על ידי המאשימה ואם על ידי ההגנה. אתייחס בעיקר לחקירות "בני הזוג" בזמן אמת, מסמכים בכתב כאלה ואחרים וסיכומים רפואיים בעיקר של אולה, אלו שהותרו בחלקם לפרסום והכל כדלהלן". עוד אוסיף, כי לעדותו של אדיר בפנינו, חרף הפגמים הרבים שבה, מצאתי חיזוקים חיצוניים, כך שלמיטב הבנתי, לא ניתן להתעלם הימנה כליל. משכך גם שומה היה עליי לבדוק את עניינו של הד.נ.א. המיטוכונדריאלי, ולעניין זה קבעתי כך:

- א. לאדיר ד.נ.א. מיטוכונדריאלי נדיר ואולי אפילו ייחודי.
  - ב. הד.נ.א. המיטוכונדריאלי הנדיר או הייחודי זהה לחלוטין בכל 16,500 בסיסים לשערה שנמצאה על גופתה של המנוחה.
  - ג. עוד נמצאה התאמה ב-1,000 בסיסים לשערה נוספת.
  - ד. במאגר של בהר לא נמצאה התאמה לד.נ.א. המיטוכונדריאלי של אדיר או של השערות שהושו.
  - ה. כך גם במאגר ה"אמפופ" וכך גם במאגרים אחרים ברחבי העולם.
  - ו. לעומת זאת לד.נ.א. של תאיר כן נמצאה התאמה במאגר ה"אמפופ", וגם במאגר האמריקאי (ראה נ/156).
  - ז. לב"כ הנאשם, כמו גם לאדיר, הסבר סביר לעובדת הימצאות שתי שערות שלו בזירת הרצח.
- כאן המקום להבהיר, כי וכפי שקבע כב' השופט מלצר, עובדות אלו, או חלקן ובוודאי שהראות המדעיות, לא היו בפני הערכאות הקודמות שדנו בתיק, ומשכך היוו הן פתח למשפט חוזר.
- בפתח סיכומיה, ביקשה אותנו המאשימה להפריד בין "חטיבת ההודיה" ל"חטיבת הזירה" ולהעדיף את חטיבת ההודיה. זאת לא ניתן לעשות, ולטעמי, עוצמתה של "חטיבת הזירה" חייבת לגבור בהכרח על "חטיבת ההודיה" או למצער להטיל בה ספק סביר.
- "חטיבת הזירה" על היבטיה השונים, סותרת לחלוטין את "חטיבת ההודיה", אינה מתיישבת עמה ומחייבת לבכר אותה על פני "חטיבת ההודיה".
- העובדות שלהלן סותרות את "חטיבת ההודיה":

- מנח המנוחה.
- הפצעים והחתכים בגופה, במיוחד 7 מוקדי התבלה בראש, כמות החתכים, מיקומם ועוד.

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב (עצור/אסיר בפיקוח)

- מצב הדלת בעת הרצח וקביעה כי ככל הנראה, הרצח בוצע כאשר הדלת הייתה סגורה.
- העקבות הזרות הן על גבי רצפת התא והן שלוש העקבות שעל מכסה האסלה, מיכל ההדחה והקיר המפריד אשר מעידות לכאורה ברמת ההסתברות על מסלול הימלטותו של הרוצח.
- כתם הדם של תאיר ז"ל על גבי מתקן נייר הטואלט שבתא השירותים השלישי וכתמי הדם שנחזו על ידי חלק מהעדות, להיות טביעות נעל, על רצפת תא השירותים השלישי.
- זליגת הדם על עקבת הנעל שעל מכסה מושב האסלה.
- אי הימצאות ראייה פורנזית כלשהי הקושרת את הנאשם לרצח. אכן, כדברי ב"כ המאשימה וכידוע אין בהעדר כדי להוות ראייה, אולם שעה שמדובר בזירה כל כך כאוטית, זירה שבה היה מאבק בין הרוצח למנוחה, זירה בה נמצאו כתמי דם רבים, טביעות נעליים (ולשיטת המאשימה גם סימנים הנראים כטביעות יד) קשה להניח שדבר מכל זה לא יוותר בזירה, או על גופת המנוחה.
- אי הימצאות דם (ואף לא ח"ד) בסוליות נעלי הנאשם מהווה אף היא ראיה שיש בה להטיל ספק באשמו.

כל אלה וכאמור, סותרים לתפיסתי לחלוטין את הודיית הנאשם, והסברי המאשימה לסתירות אלו לא היה בהם כדי לשכנעני אחרת. דומני ובמלוא הזהירות, כי לו העובדות כהווייתן היו נמצאות בפני המותבים הקודמים שדנו בתיק זה, אזי יכול שגם הכרעתם הייתה שונה.

האם אוכל לקבוע בוודאות שהנאשם לא רצח את תאיר ז"ל? זאת יכול, שבשם הזהירות המתבקשת, לא אקבע. אולם, השאלה במשפט הפלילי אינה האם הנאשם לא רצח. השאלה היא האם הוכח שהנאשם ביצע את המיוחס לו, ולעניין זה ולטעמי התשובה היא בלאו מוחלט, ואחזור שוב, המאשימה לא הצליחה להוכיח את אשמו של הנאשם ומשכך ובהתאם לכללים הנקוטים במשפטנו, הנאשם זכאי!

המאשימה חותמת סיכומיה ב"אפילוג" וכדלהלן:

"תיק זה מלווה את הציבוריות הישראלית בכלל, ואת מערכת המשפט בפרט, מזה כ-15 שנה. ההתעסקות הציבורית והמשפטית בתיק זה הייתה חריגה בכל קנה מידה. לכן הייתה השלכה במספר מישורים: בזיהום עדויות, מעורבות תקשורתית מאסיבית, ביצירת "קאדר בלשים" מטעם עצמם, יצירת קבוצות תומכים ומתנגדים פעילה עד מאוד ותופעות דומות נוספות. כעת, עם שוך רעשי הרקע, נותרה בטהרתה אמת-המידה המשפטית, והיא בלבד. בסופו של יום, יש לזכור כי ילדה צעירה הלכה בבוקרו של יום

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב (עצור/אסיר בפיקוח)

לבית הספר ולא שבה ממנו לעולם. ילדה שמצאה את מותה בדרך אכזרית מאין כמוה. כל שנעשה בתיק זה ע"י המאשימה הוא לטובת מיצוי וגילוי האמת שיחשוף מבצע רצח אכזרי זה. בחלוף כ-15 שנים מיום הרצח, המאשימה סבורה כי עלה בידה להוכיח בשנית את אשמתו של הנאשם.

על פי כל אמת-מידה משפטית החלה על תיק פלילי, ובכלל זה על "תיק זדורוב", הוכיחה המאשימה את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר. אשר על כן, עותרת המאשימה להרשעת הנאשם בדין".

בכל הכבוד, מסכים אני כמעט לכל האמור בו למעט, המסקנה הסופית.

אכן "ילדה צעירה הלכה בבוקרו של יום לבית הספר ולא שבה ממנו לעולם, ילדה שמצאה את מותה בדרך אכזרית...".

אולם לעניות דעתי, על פי כל אמת מידה משפטית החלה על כל תיק פלילי ובכללה על "תיק זדורוב" אין מנוס מלקבוע שהמאשימה לא הוכיחה את אשמת הנאשם.

ב"כ המאשימה וכמו גם אני וחבריי השופטים, פעלנו אך ורק על מנת להגיע לחקר האמת, השתדלנו כפי שהתחייבנו מלכתחילה להפוך כל אבן על מנת להגיע לחקר האמת.

במהלך הדיונים בתיק זה הרגשתי כמאמר חז"ל ולפיו, "לעולם יראה דיין את עצמו כמי שחרב מונחת לו בין ירכותיו וגיהנם פתוחה לו מתחתיו, אם יסטה משורת הדין" (סנהדרין דף ז' ע"א). כך חשתי, כך פעלתי והכל על מנת שלא לסטות משורת הדין.

סופו של הליך מקווה אני, שהתקיים בי ובחבריי מאמר חז"ל האחר, האומר, "כל דיין שדן דין אמת לאמיתו, כאילו נעשה שותף לקב"ה במעשה בראשית" (שבת י" ע"א).

מקווה אני, כי דיני דין אמת הוא.

מילה אחרונה לאילנה ראדה, אמה של המנוחה תאיר ז"ל. ניסינו לפתור את התעלומה, בחלקה אולי צלחה דרכנו ובחלקה לא, ויכול שתאיר ז"ל, שנקטפה בדמי ימיה ושהאירה בחייה הקצרים את העולם, לקחה את סודה אלי קבר.

לא נותר לנו אלא לסיים בדברי הנחמה העתיקים, תאיר יקרה, נוחי בשלום על משכבך ותהא נשמתך הטהורה צרורה בצרור החיים, ובלע המוות לנצח ומחה השם אלוקים דמעה מעל כל פנים.

תם ולמרבה הצער, לא נשלם.

למוסלמים שבינינו נאחל, "רמדאן כרים", ליהודים שבינינו נאחל פסח שמח וכשר ולכולנו נאחל חג חירות שמח.

עד כאן תמצית שימוע הכרעת הדין.

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב (עצור/אסיר בפיקוח)

תמצית חוות דעת השופט צרפתי :

בניהול ההליכים המשפטיים לפנינו כמו גם בהכרעת דין מורכבת זו, התמסרנו והקדשנו, שלושת חברי ההרכב, את מיטב שעותינו ומחשבותינו, בחרדת קודש ובזהירות. פרשת הירצחה של הילדה תאיר ראדה ז"ל, ליוותה אותנו יום יום, בקומנו ובשוכבנו.

במחלוקת אשר נפלה בין חבריי, בחוות דעתם החלוקות והקוטביות יש להוסיף; חברי בחוות דעתו לזכות את הנאשם, אל מול חברתי בחוות דעתה להרשיע את הנאשם, דעתי הנחרצת היא כדעת חברי, לפיה מן הדין לזכות את הנאשם.

מהנימוקים שפרטתי בחוות דעתי, נוכחתי לאחר בחינה מעמיקה ושקילה יסודית, כי המאשימה לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח אשמת הנאשם. התוצאה המתחייבת מהאמור הינה זיכרון של הנאשם – רומן זדורוב.

הראיות החיצוניות שעמדו לבחינתנו, מתיישבות עם גרסת הנאשם כי לא היה מעורב ברצח המנוחה.

סופו של יום, הראיה המרכזית ולמעשה היחידה, העומדת לחובת הנאשם היא הודאתו.

בשלבים הראשונים של הליך הראיות, אשר התברר לפנינו ולאחר שצפיתי בפעמים הראשונות בהודאת הנאשם ובעיקר בהתוודותו בפני המדובב, הרושם אשר הצפייה האמורה הותירה בי היה עז ביותר.

התרשמתי, כי אני צופה, באופן בלתי אמצעי, בהתוודות אותנטית ו"עסיסית", מעין הזדמנות נדירה שנזדמנה בפניי, להציף לסתרי נפשו הפנימיים של נאשם המתוודה מרצונו וכממתיק סוד בפני חברו למעצר, על מעשה רצח אכזרי, שביצע, תוך שהוא מתאר ובצבעים חיים, אירוע רצח, מושא האישום.

על עצמי אני מעיד ובראייה בדיעבד, כי הרושם החד שהותירה בי ההתוודות הנ"ל, אותה קלטתי בחושי, הקשה עלי ביותר להשתחרר ולבחון באופן אובייקטיבי, ביקורתי ושכלתני, את משקלה האמיתי של ההודאה הנ"ל.

ברם, לאחר שבחנתי וחקרתי במבט רחב יותר את הפרטים הנחזים לכאורה אותנטיים ולכאורה ייחודיים ומוכמנים שמציג הנאשם בכל מהלך התוודותו, הגעתי למסקנה כי ההודאה הינה לא יותר מאשר **דקלום חלול** חסר משקל של אמירות ותרחישים שהציג ארתור - המדובב לנאשם או שהחליפו ביניהם הנאשם וארתור במהלך שהותם בתא, לאורך הימים שקדמו להתוודות, זאת כחלק מ"הפרלמנט" שהתקיים בתא המעצר לאורך ימי החקירה.

בין השאר בשיח בתא מיום 15.12.06, כשלושה ימים לפני ההתוודות, נשמע ארתור - המדובב, "מפרט" לנאשם תרחיש אפשרי של רציחת ילדה במצב אפקט, על דרך שיסוף גרון הילדה והמתתה באופן מיידי, תוך שתי דקות ושתי מכות.

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב (עצור/אסיר בפיקוח)

בשיח הנ"ל מ-15.12.06, מצוים לא רק אמירות וביטויים הזהים לאלו שדקלם הנאשם בהודאתו, אלא גם "הדגמות חיות", הדומות להפליא לאותן הדגמות "לכאורה מרשימות", שמציג הנאשם במהלך הודאתו.

נוכחתי כי אין בין אמירות אלו של הנאשם בהודאתו לבין אמירות ספונטניות, אותנטיות, מקוריות או ככאלה המלמדות על חשיפת סוד, דבר וחצי דבר.

למותר לחדד בהמשך לאמור, כי גם הפרטים שמסר הנאשם בהודאתו בפני החוקרים אף הם אינם "מקוריים" מידיעת הנאשם כמבצע הרצח. הפרטים שמסר בפני החוקרים הגיעו גם הם, על צד העיקר, מהשיחות, מהאמירות והמצגים שבשיח עם ארתור כאמור, בשילוב פרטים שלמד הנאשם ממהלך החקירות, כפי שהבנתו של הנאשם משגת.

מהנאשם התרשמתי, דרך צפייה מעמיקה, חוזרת ונשנית, ארוכת שעות, לאורך כלל חקירותיו, הילוכו ודבריו בתא המעצר, כפי שאלו תועדו בקול ובחזות, על פני שעות וימים, לרבות בהקשר לדינמיקה המורכבת בינו לחוקריו ובינו למדובבים וכן במהלך ניהול משפטו.

מחקירה זו לא התרשמתי, כי הנאשם אינו ראוי לאמון ביחס לעיקרי טיעוניו וגרסתו. גרסת הנאשם לפיה מסר הודאת שווא בפני חוקריו ובפני ארתור, הינה על פי הערכתי, בעלת משקל ממשי.

מאפייני אישיותו והתנהלותו של הנאשם שלפניי, עד כמה שיכולתי, הבנתי והערכתי כשופט בשר ודם משגת, אינם מתיישבים עם קווי האישיות אותם ביקשה המאשימה לשרטט ולפיהם - לפנינו רוצח אכזר, אשר הצליח בתחבולות ובתחכום רב, לכסות על מעשיו.

לאורך הימים הארוכים של החקירה המשטרית הוצגו לנאשם מצגים והופעלו עליו לחצים כבדים ביותר, מצד ארתור ומצד החוקרים, כי הוא עומד בפני מאסר עולם וודאי, זאת על בסיס הראיות המוצקות "הקיימות" לחובתו.

הנאשם מצדו, כפי שניתן ללמוד מהתנהלותו לאורך כל אותם ימי חקירה, נתן אמון מלא במצגים הראייתיים הנ"ל שהוצגו בפניו. הוא ידע "לדקלם" בייאוש, לעצמו ולאחרים, את "אוסף הראיות" המצטברות לחובתו, בתא בפני ארתור אחר כל חקירה ואף במהלך החקירות עצמן, בפני החוקרים. הנאשם הכיר בהכנעה במשקלם המכריע של הראיות ובכך שאפסו הסיכויים להבקיען על פי הבנתו הסובייקטיבית. תמונת המצב הראייתית הנ"ל, לרבות על פי החיזוקים של ארתור והחוקרים, הבהירה לנאשם, עפ"י מידת הבנתו, כי דינו אחד- הרשעה ברצח ועונש של מאסר עולם בטוח.

במאמר מוסגר אוסיף, כי רוב רובן של ראיות אלו שהוטחו בפני הנאשם בחקירות, התבררו כחסרות משקל בדיעבד.

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב (עצור/אסיר בפיקוח)

בהמשך ללחצים והשכנועים, לרבות בסיוע של המדובב ומשנוכח הנאשם, עפ"י מה שמבהיר לו החוקר שהוא הגיע לדקה ה-90 ותיכף "המכסה נסגר", השתכנע הנאשם בסופו של יום כי המוצא היחיד והתוצאה הטובה ביותר, מבין החלופות הגרועות שבפניו, היא "הודאה בלב נקי".

ההגנה הוכיחה, כדי רמת ההוכחה המוטלת עליה, כי לנאשם היה "מניע" למסור הודאה, גם אם הודאת שווא, שעה שחפץ לקבל את ההקלה, החד משמעית והוודאית בעונש, כפי שזו נהוגה באוקראינה, והניתנת למי שמודה "בלב נקי" וכשם שאף אישר את הדברים בפני הנאשם - החוקר.

בחירה שכזו היא אכן בבחינת בחירת חלופה רעה וגרועה, למי שטוען כי הוא חף מפשע. אולם, עדיין ובנסיבות הקיימות, המדובר, עפ"י הבנתו הסובייקטיבית של הנאשם, בבחירת חלופה גרועה פחות, מבין החלופות שעמדו בפניו.

מוקדם להודאה בפני החוקרים, התוודה הנאשם בפני ארתור כאמור. להתוודות זו קדמה קריסה נפשית של הנאשם בתא המעצר, אשר גם המאשימה מאשרת שהיתה קריסה נפשית אמיתית והובילה מטעמים שפירטתי בחוות דעתי את הנאשם, למסור את ההתוודות בפני ארתור בליל 18.12.06 ואשר אליה התייחסתי.

בחינה מקיפה ויסודית של מכלול מארג הראיות והעדויות מלמדת, כי אין תמיכה ראייתית אובייקטיבית, פורנזית ואחרת, המבססת או תומכת באמיתות הודאת הנאשם ובוודאי שאין בראיות סיוע או חיזוק להודאת הנאשם, כנדרש לצורך הרשעת הנאשם. יתרה מזאת נוכחתי בראיות ונתונים סותרים למכביר.

להעדרם של ממצאים פורנזיים, הקושרים את הנאשם לזירת הרצח, יש משקל עצמאי לטובת הנאשם ויש בחסרון זה, במצטבר, כדי להקים ספק בגרסת המאשימה כי הנאשם הוא הרוצח.

יתרה מזאת, נוכחתי כי בזירת הרצח נמצא ממצאן ממצאים ראייתיים אשר מכוחם ובוודאי בהצטברותם, קם לו ספק אשר לאשמת הנאשם.

במסגרת הראיות שהתבררו בהליך לפנינו, נדרשנו לראיות חיצוניות ועצמאיות, אשר הינן בעלות משקל סגולי גבוה;

מכלול הראיות החיצוניות שהופנו לבדיקתנו, בהחלטה למשפט חוזר ובהם עסקנו בהרחבה, כל ראייה בנפרד ובהצטברותן בפרט, הוכרעו כולן לטובת הנאשם. נמצאו עקבות על רצפת תא הרצח וכן נמצאו "עקבות זרות", שנוצרו על ידי אדם אחר, שכלל הנראה היה בתא בשעת הרצח או סמוך לשעת הרצח ושאינו הנאשם או אחד מהמעורבים "התמימים והכשרים", שהגיעו למתחם השירותים עם מציאת הגופה ולאחר מכן.

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב (עצור/אסיר בפיקוח)

עוד הוכח, ברמה הדרושה להגנת הנאשם, כי העקבות הזרות, במשולב עם הימצאות כתם הדם בתא השלישי, יוצרים ומבססים את מסלול היציאה של מטביע העקבות מתא מספר שתיים - תא הרצח, לתא מספר שלוש.

מקבץ המסקנות לעיל בנפרד ובמצטבר, יש בו כשלעצמו ובאופן עצמאי ליצור ספק ממשי באשמת הנאשם ובמעורבותו ברצח המנוחה.

לצורך שלמות האמור, נדרשתי לטענת המאשימה והמומחה שור מטעמה, לפיה נמצא ממצא פורנזי לחובת הנאשם בדמות טביעות נעל "הסלמנדר" של הנאשם על גבי מכנסי המנוחה.

לאחר בחינה ושקילה, לא השתכנעתי לרבות בהמשך לחקירת המומחה שור לפנינו, כי ההטבעות השונות על הגיינס של המנוחה, הינן בגדר עקבות נעליים ועל אחת כמה וכמה עקבות הנאשם.

בחוות דעתי פרטתי נקודות רבות נוספות המעמידות בספק את אמיתות ההודאה ומקימות גם הן ספק ממשי באשמת הנאשם;

מצאתי ספק אשר ל "מניע" או להסבר, שהציגה המאשימה לביצוע הרצח על ידי הנאשם ואשר בביצועו לכאורה התוודה בהודאתו.

הנאשם בחקירתו לא ידע לפרט נתונים מוכמנים כלשהם אשר יש בהם לחזק את הטענה כי הנאשם מסר הודאת אמת. הצגתי בחוות דעתי עדויות וראיות שאינן מתיישבות עם מעורבות הנאשם ברצח.

הניסיון להציג את הנאשם כאדם מתפרץ, פדופיל ואלים, זאת על מנת ליישב את מעשה הרצח האכזרי בו הוא הודה, עם קווי אישיותו, כשל לחלוטין לפנינו, גם הניסיון לשוות לדמותו של הנאשם קווי אופי אלימים ומתפרצים נכשל.

מההתרשמות הבלתי אמצעית נוכחתי, כי הנאשם שולט ברגשותיו, וכלל אינו מהיר חמה או מתפרץ, כפי הנטען.

התקשיתי לקבל שרוצח, כפי המוצג על ידי המאשימה, יבחר לספק פרטים מסבכים וישתף פעולה עם החקירה כבר משלביה הראשונים, כפי הנאשם שבפנינו.

נוכחתי כי הלבטים, השיתוף, הפחדים, הבלבול, חוסר האחידות בפרטים, ביטויי הלחץ, קטעי הבכי והשבירה, ההשתכנעות העצמית במצב האפקט, כפי שמכלול הרשמים הנ"ל עולים בבירור ממהלך ימי החקירות והשיחות עם המדובבים, אינם חלק "מהצגה" מתוכננת ואף מתוחכמת שרקם הנאשם המניפולטיבי, קר המזג, כטענת המאשימה.

התרשמתי האישית הייתה כי הנאשם אינו מציג ומתחזה, במכלול אלה.

התרשמתי כי דרך מסירת העדות ע"י הנאשם כפי שזו נמסרה בפנינו, על הפגמים שבה, דלות התוכן, הבלבול, עילגות המחשבה והדיבור, כולל ניסיונות מצד הנאשם וכפי יכולתו לתת הסברים

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב (עצור/אסיר בפיקוח)

מספקים לכל שאלה, מלמדים כמכלול דווקא על מסירה אמיתית ולא מניפולטיבית של גירסתו. הצגת הגרסה והעדויות ללא "ליטוש וריטוש", מלמדת על עדות אותנטית ולמעשה אמינה. התמונה האמורה כמובן גם מתכתבת היטב עם הדמות של הנאשם שבפנינו, כפי שהיא נחזית ונלמדת לאורך כל ימי החקירות והשיחות עם ארתור וכפי שפירטתי בהרחבה בכל מהלך חוות דעתי.

נוכחתי עוד כי זכותו של הנאשם להיוועץ בעורך דין, נפגעה מהותית בנסיבות ענייננו. פגיעה זו משליכה גם היא לשאלת משקל ההודאה, אותה מסר הנאשם.

לארתור הייתה השפעה קריטית על הנאשם אשר היה למעשה "כחומר ביד היוצר" בידי.

במקום סיכום, הפניתי בפרק ה"למה" ו"איך" שבחוות דעתי, לרצף של שאלות מתבקשות, אם אכן כטענת המאשימה הנאשם שבפנינו רצח את המנוחה. תמיהות אלו לא קיבלו מענה ואת חלקן אמנה גם כאן ;

- למה שהנאשם בכלל ירצח את המנוחה (גם אם נחמיר בקווי אישיותו כטענת המאשימה)?
- למה שהנאשם יבחר לרצוח במקום העבודה שלו - בבית ספר הומה ילדים לאור יום?
- למה שהנאשם ינהל "שיחות חולין" בנינוחות בשטח בית הספר, במקום להזדרז ולעזוב את זירת הרצח וכן יבחר להשאיר תיק גדוש ראיות מפלילות בזירת הרצח?
- למה שהנאשם יספר מיוזמתו שזרק את מכנסיו, יסכים לבדיקת פוליוגרף, לבדיקת מחשבו ולמסור דגימת ד.נ.א.?
- למה שהנאשם יחשוש כי המנוחה גם נאנסה? הרי הרוצח צריך היה לדעת שהמנוחה לא נאנסה.
- למה שהנאשם יקרוס נפשית בחשש אמיתי על כי אולי רצח ואינו זוכר ויזדעזע מכך?
- למה שהנאשם בכלל יתוודה בפני שותפו לתא ויסתכן בחשיפה. ובכלל לאיזו תכלית התוודה בפניו?
- למה שהנאשם יתוודה בפני חוקריו?
- למה שהנאשם, לגרסת המאשימה, ימסור פרטים נכונים לחוקרים – אשר למקום הרצח, מספר התא בו בוצע הרצח, איך ברח ועוד, זאת על אף ניסיונו להטעות ובניגוד לטענת האפקט, כטענת המאשימה?
- למה מנגד, יישוב פרטים לא נכונים בהודאתו, אם חפץ בהקלה בעונש והכרה כמודה בלב נקי?

וגם משאלות ה"איך" לא ניתן להימנע בפרשתנו ;

- איך רצח הנאשם, על פי הודאתו וככל שאמיתית, זאת מבלי להשאיר שום ממצא בתא בפרט ובזירה הרחבה בכלל?

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב (עצור/אסיר בפיקוח)

- איך ייתכן שכלל הראיות בזירה ועפ"י נתוני נתיחת הגופה, אינן תואמות את סיפור ההודאה?
- איך עזב הנאשם את זירת הרצח, מטפטף ומוכתם בדם, ירד וניקה את עצמו וכליו בשירותי הבנים, כמפורט בהודאתו, אבל לא נמצא אף עד ראיה לרפואה שראה אותו. ואין ממצאים פורנזיים לאורך מסלול הירידה?
- איך בזירה כה כאוטית כבפרשתנו, הכוללת מאבק, שיסוף, חתכים והנחת הגופה על האסלה, לא נותרו – טביעות אצבע או כל ממצא פורנזי אחר לחובת הנאשם בתא הרצח? כשגם בתיק ובבגדיו של הנאשם שנבדקו היטב לא נתגלה כל ממצא מפליל.
- איך לא נותרו עקבות נעלי הנאשם בתא ובחלל מתחם השירותים, בעוד שהנעליים התבוססו בדם והותירו עקבות על גיינס המנוחה כטענת המאשימה?
- איך בנעלי הנאשם שהיו ספוגות בדם עפ"י סברת המאשימה, לא נמצא כל ממצא המלמד על נוכחות דם ובפרט משהוכח בפנינו כי לא ניתן לנקות ממצא כזה, גם בשטיפה יסודית?
- איך מנגד נמצאו בתא עקבות זרות דווקא, שאינן של הנאשם ואינן של המחלצים השונים.
- איך נוכחות אדם זר בתא, סמוך לשעת הרצח וטרם איתור הגופה, כפי המוכח מ"העקבות הזרות" ועובדת זליגת דם טרי עליהם, אינה מלמדת, או מחשידה לפחות, כי לא הנאשם רצח את המנוחה.

ולסיום:

- איך התוודות שהינה כמוכח רק דקלום של אמירות ותרחישים שהציג המדובב לנאשם, התוודות שפרטיה גם נמצאו סותרים את מכלול הראיות, ניתן להגדיר כהתוודות אותנטית, לראות בה התוודות ספונטנית שמשקלה גבוה ביותר?
- איך ניתן להגיע למסקנה על בסיס כלל סימני השאלה שנותרו בפנינו או אפילו חלקן, כי לא הוצגה בפנינו כל ראיה סבירה וממשית אשר יש בה לסדוק את המארג הראייתי של המאשימה לחובת הנאשם?
- איך ניתן להגדיר את כלל הספקות שהוצגו בפנינו – כהשערות בלבד, כספקולציות ותרחישים דמיוניים חסרי אחיזה, שאינם עולים כדי ספק סביר?

אני לעצמי נוכחתי כי הספקות והבקיעים הממשיים שהוכיח הנאשם ביחס לאשמתו, הן בהקשר לחטיבת ההודאה והן בהקשר לראיות בכלל, יש בהם די והותר לביסוס ספק סביר מוצק וממשי לענין אשמתו.

לסיכום חוות דעתי הכרעתי, אם כן, כי המאשימה כשלה בהוכחת אשמתו של הנאשם.

דעתי היא כי יש לזכות את הנאשם מהאישומים המיוחסים לו בכתב האישום.

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב (עצור/אסיר בפיקוח)

סיכום – כב' השופטת ת. נסים-שי

1. ההליך דנו, אשר תם בזה, הינו הליך חריג ומיוחד של משפט חוזר. הטעמים לקיומו הושתתו על מספר ראיות חדשות, אשר בית המשפט העליון מצא, כי הן עשויות להשליך על שאלת חפותו של הנאשם ולהביא לזיכויו.
2. כפי שהבהרתי בראש חוות דעתי, וכפי שאני מוצאת להזכיר שוב בסיומה, לתפיסתי, משמעותו של משפט חוזר הינה קיום המשפט מראשיתו, על כל המשתמע מכך. על כן, בחנתי את הראיות החדשות אשר הוצגו לראשונה בהליך זה, כחלק מהמארג הראייתי הכולל, ולא במנותק ממנו. זאת, במטרה לרדת לחקר האמת, ולברר בסופו של יום, עם התגבשות תמונת הראיות המלאה, האם הצליחה המאשימה להוכיח את אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר.
3. מצאתי, כי ה"יש" הראייתי שהובא על ידי המאשימה מהווה מארג ראייתי קוהרנטי, הדוק ומבוסס היטב, נטוע ביסודות איתנים בהיבט הדין הפלילי, דיני הראיות והשכל הישר, ויש בו די, מעל ומעבר לכל ספק סביר, להוכחת אשמתו של הנאשם ברצח המנוחה.
4. ככל שבראיות שהביאו לקיומו של המשפט החוזר, היה פוטנציאל להעמיד היתכנות לקיומו של ספק סביר, המלמד על חפותו של הנאשם או לפחות סודק את המארג הראייתי לחובתו, הרי שפוטנציאל זה לא מומש. ראיות אלו לא התגבשו, ולו בדוחק, לתרחיש חלופי ממשי לאירוע הרצח.
5. אני מוצאת לנכון להזכיר להלן בקצרה את עיקריו של אותו "יש" ראייתי שהוכח לפנינו, המבסס, לטעמי, מסקנה ברורה בדבר הרשעתו המתחייבת של הנאשם.
6. עוגן מרכזי להרשעה הינו חטיבת ההודאה על שלושת נדבכיה – ההתוודות, ההודאה והשחזור. את התוודות הנאשם בפני ארתור, מצאתי כהודאה אותנטית, עשירה בפרטים ובמבעים רגשיים, מחוזקת בהדגמות ובתיאורים ויזואליים, שנמסרו מיוזמתו של הנאשם באופן טבעי וספונטאני. התוודות שכזו אינה עולה בקנה אחד עם טענתו הכבושה כיום, כי התוודה בפניו של ארתור מתוך פחד וכוונה לרצותו. טענה זו, אותה מצאתי לדחות מכל וכל, גם אינה מתיישבת עם התיעוד המפורט של התהליך המלא בתא המעצר, לאורך מספר ימים ושעות רבות, שסיומו בהתוודות הנאשם.
7. בהמשך לכך עומדת הודאתו של הנאשם, אותה מסר לחוקריו למחרת התוודותו. הגם שהודאה זו הייתה נגועה במניפולטיביות מצידו של הנאשם, שכן ביקש לקדם את אותה גרסת ה"רצח באפקט" במטרה לשפר את מצבו המשפטי, היא מתיישבת היטב עם עיקרי התוודותו של הנאשם באוזניו של המדובר.

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב (עצור/אסיר בפיקוח)

8. ולבסוף, במסגרת חלקה השלישי של חטיבת ההודאה, מצוי שחזור הרצח על ידי הנאשם בשירותי הבנות בבית הספר. במהלכו, הדגים ותיאר בפני חוקריו כיצד ביצע אותו, לפרטיו. צפיתי בתיעודו של שחזור זה מספר פעמים, והתרשמתי שהוא משתלב עם ההודאה וההתוודות ומשלים אותן לתמונה כוללת לגבי אשמתו של הנאשם. כמו כן, לא מצאתי בסיס לטענות בדבר קיומו של השחזור באופן מוטא או מגמתי על ידי חוקרי המשטרה.
9. בהליכים קודמים סיפק הנאשם הסברים להתוודותו ולהודאותיו, שנדחו על ידי המותבים שדנו בענייניו. המשפט החוזר סיפק לנאשם הזדמנות יוצאת דופן ליתן הסבר כן ואמיתי, שישכנע כי הודאותיו היו הודאות שווא. ואולם, הנאשם לא השכיל לנצל הזדמנות זו. במקום זאת, התעלם מגרסאותיו הקודמות, כאילו לא אמר דבר בעניין זה בעבר, והציג גרסאות חדשות כבושות. גם גרסאות אלה לא נמצאו אמינות בעיני, והסתברו כשקריות ממש כמו קודמותיהן.
10. יתירה מזו, שקרי הנאשם וגרסאותיו המשתנות והמתפתחות עוברים כחוט השני דרך חקירותיו ועדויותיו בהליכים השונים, באופן שבלתי אפשרי להרכיב גרסה עקבית שלו עצמו, אשר תפרט את פעולותיו ותסביר את התנהלותו, הן בנוגע להודאותיו והן בנוגע לעניינים נוספים. הנאשם שיקר גם בסוגיות אוטוריות ובעניינים שלא נוגעים לרצח, ואף מקום בו לא היה בשקריו כדי לשרת את האינטרס שלו. בין השאר, הנאשם אישר כי שיקר במפגיע לחברי ההרכב בהליך הקודם. שקרי הנאשם ברכיבים מהותיים, כמפורט בחוות דעתי, עולים כדי סיוע להודאותיו, וברכיבים אחרים מחזקים אותה.
11. נוסף על שקרי הנאשם, ניתן למנות גם את הפרטים המוכמנים הידועים רק למי שביצע את הרצח שנמסרו על ידו בהודאותיו ובשחזורו וקיבלו עיגון בתמונת הזירה. בין אלה, ניתן למנות את ידיעתו של הנאשם אודות מנח המנוחה בעת ביצוע מעשה רצח, ידיעתו שהרצח בוצע בתוך תא השירותים ובאיזה תא, ידיעתו את הפגיעות בגוף המנוחה, לרבות פגיעות שלא הביאו למותה, ידיעתו בדבר הבעייה במנעול תא השירותים ויכולתו לתאר את בגדיה. כמו כן, יש להוסיף כי הנאשם ידע לומר כי המנוחה לא נאנסה, וזאת חרף ניסיונותיו המניפולטיביים לטעון אחרת.
12. תמונת הראיות מקבלת משנה עוצמה לנוכח ההתנהגות המפלילה של הנאשם בשעות ובימים שלאחר הרצח, בטרם נעצר. ביטוי לכך נמצא בעדויות בני משפחתו של הנאשם, ובעיקר רעייתו. ריבוי ההתנהגויות המפלילות והאותנטיות, בכללן מצב רוחו באותו יום לאחר הרצח, חששותיו מפני קיום חקירה, שקריו למעסיקו ולרעייתו בעניינים שונים, ועוד, מכבירים מימד נוסף ועמוק שמחזק את הקשר של הנאשם למעשה הרצח.

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זדורוב (עצור/אסיר בפיקוח)

13. בנוסף על כל אלה, בקהל הראיות המרשיעות, אני מוצאת לתת משקל גם לראיית טביעות נעליו של הנאשם שנמצאו על מכנסי הגיינס של המנוחה, אותן הראה המומחה ושאת חלקן ניתן לראות גם בעין בלתי מקצועית. ראייה זו תואמת להפליא את שחזורו של הנאשם לגבי אופן יציאתו מהתא. מקבץ הטביעות, והעובדה שאין אחר שהיה מהין לדרך על המנוחה מלבד רוצחה, אף הם מחזקים ומעגנים ראייה נסיבתית זו.

14. עוד יש למנות בצבר הראיות הנסיבתיות את היות הנאשם חובב סכינים, המחזיק ברשותו אוסף סכינים ומצהיר שהוא יודע להשתמש בהם. אותו נאשם אף הפגין קיומו של ידע חריג בהלכות שיסוף גרון, וסיפר מיוזמתו על האופן בו רכש ידע זה. זהו הנאשם שנושא עליו סכין באופן קבוע כחלק מעבודתו, שנמצא בתוך בית הספר, מקום סגור ושמור אשר לא כל דכפין יכול להיכנס אליו, ושיכול לנוע בתוכו באופן עצמאי מבלי למשוך תשומת לב, כפי שהיה קורה לו אדם זר היה מגיע למקום.

15. בצד האמור, לא נעלם מעיני כי תמונת הראיות אינה מושלמת. כך, לא כל דבר שאמר הנאשם בהודאה קיבל ביטוי גם בשחזור, ולא לכל ממצא בזירה הוצג הסבר אחד חד משמעי. אכן, אף מלאכת החקירה לא נמצאה מושלמת או חפה משגיאות, וזיכרוןם של העדים, אם בשל הטראומתיות של האירוע ואם ממרחק השנים, לא היה תמיד שלם ומדויק במהלך המשפט החוזר.

16. ואולם, כפי שכבר נאמר, לא כל אי התאמה מהווה ספק סביר בנוגע לאשמה או עילה לזיכוי הנאשם, ולא כל סימן שאלה שנותר בפרשה משמעותו כי אשמת הנאשם לא הוכחה. כאמור, על בית המשפט לבחון את ה"יש" ולבחון את ה"אין", ולקבוע אם אותו "אין" עולה לכלל ספק סביר. בחנתי לעומק את אלה ואת אלה, ולא שחררתי את עצמי מהחובה להידרש בהקפדה לכל טענה וקושי אשר הוצגו לפנינו. כעת, בסופו של המסע, אני סבורה שגם אם קיים חלל ראייתי בהיבטים מסוימים של המקרה, הרי שדי ב"יש" המרשיע שלפנינו כדי לבסס את הרשעת הנאשם, ולא די ב"אין" בכדי לגבש ספק סביר השומט את הקרקע מתחת להרשעה זו.

17. בהקשר זה, ולפני סיום, ברצוני לסגור את המעגל שפתח משפט זה, ולהתייחס באופן ספציפי לראיות החדשות שהוצגו לפנינו לראשונה:

א. באשר לזליגת הדם על העקבה – מצאתי לקבל בעניין זה את עמדת המאשימה, לפיה זליגת הדם הנדונה יכולה הייתה להתרחש גם שעות אחדות אחרי הרצח, וזאת בשל היקוות דם בבגדיה של המנוחה בעת הרצח וזליגתו משם בהמשך על העקבה עקב הזזת גופת המנוחה. בכך נשללת טענת ההגנה, לפיה, הכרח הוא, כי

בית המשפט המחוזי בנצרת

30 מרץ 2023

תפ"ח 502-07 מדינת ישראל נ' זורוב (עצור/אסיר בפקוח)

העקבה הוטבעה על ידי הרוצח דווקא, באופן שאינו תואם את מסלול היציאה מהתא שהציג הנאשם בשחזור.

ב. באשר לדם אשר נמצא על מתקן נייר הטואלט בתא השלישי, הצמוד לתא בו בוצע הרצח – מצאתי לקבל את עמדת המאשימה, לפיה לא מדובר בהוכחת מסלול היציאה מהתא של רוצח אחר כלשהו שאינו הנאשם, כפי שטענה ההגנה. לטעמי, קיימים תרחישים לא פחות סבירים מכך, וממילא אין בטענה זו כדי להוות משקל ממשי כנגד המארג הראייתי הפוזיטיבי, או כדי לגבש ספק סביר בנוגע לאשמתו.

ג. כמו כן, איני מקבלת כלל את התרחיש האלטרנטיבי שהציגה ההגנה לעניין זהות הרוצח, לפיו אולה קרבצ'נקו היא זו רצחה את המנוחה. אני סבורה שגרסתו של אדיר חבני היא עלילה בזויה, שמטרתה נקמה באולה על פרידתה ממנו. לנוכח קביעתי זו, סוגיית הדני"א המיטוכונדריאלי איננה רלבנטית כלל. עם זאת, גם לגופו של עניין, לא מצאתי כי יש לסוגיה זו משקל ממשי, וזאת מקום בו לא הוכח כי השערה שנמצאה בתא הגיעה דווקא מהרוצח, ובעיקר מקום בו לא ניתן לבסס כל קביעה ממשית, על פי אמת מידה מדעית, כי אדיר דווקא הוא המקור לאותה שיערה.

18. לסיום אני מוצאת לקבוע, כי המאשימה הוכיחה, מעל לכל ספק סביר, את ביצוע רצח הנערה תאיר ז"ל על ידי הנאשם. לו דעתי הייתה נשמעת, היינו מרשיעים את הנאשם בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן. אני מצטרפת לדברי הניחומים של חברי למשפחת המנוחה.

*** התמצית אינה באה להחליף את הכרעת-הדין, הנוסח המחייב הוא זה של הכרעת-הדין המלאה ***